Venim de lluny

Migue, l'heroi de l'ascens a 2a A el 2008 MANEL LLADÓ.

Darrerament, s'ha generat una polèmica artificial sobre si el Girona és o no un equip sense història. Aficionats de clubs de primera ens han titllat de ser una mena de paracaigudista inflat amb capital estranger. És cert, el que deia Quique Cárcel, som un novell a l'elit, però cal puntualitzar que no som el club amb menys història de primera, sinó que en tot cas som els que menys en tenim a primera; el matís de la preposició és important, tal com recordava Josep Maria Fonalleras l'altre dia a TV3. Venim de lluny, venim d'aquells socis que un juliol de l'any 1930, al cafè Norat, van fundar el club, i som també els gols d'Abad, Camps, Clara, Morchon, Granados, Miki Albert i Javi García, som els de Vistalegre i els dels derbis amb l'Olot i el Figueres, som Xavi Agustí, Balmanya, Farró, Curta i Isidre Sala, som els dels anys de penúries i els de la rematada de Migue, els del penal de Ratón, els del partit de l'ascens amb un suposat biscotto amb el Saragossa, som els del gol d'Arnau a l'Heliodoro i també els del descens contra el Llevant. Tenim una història, modesta, potser sí, però no existeixen passats de primera i d'altres de segona, i del nostre és per estar-ne moderadament orgullós.

Publicat a:

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2193459-venim-de-lluny.html